

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: **a) Ing. F. B., b) H. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, v řízení o námitce podjatosti soudců 10. a 9. senátu Nejvyššího správního soudu vznesené žalobci v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 As 223/2018,

t a k t o :

Soudci desátého senátu Nejvyššího správního soudu Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování v řízení vedeném pod sp. zn. 5 As 223/2018.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci (stěžovatelé) napadli kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2018, č. j. 30 A 61/2016-107. Přípisem doručeným soudu dne 31. 7. 2018 stěžovatelé uplatnili námitku podjatosti vůči soudcům pátého senátu, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 5 As 223/2018. Nepodjatost soudců zpochybňovali jejich dřívějším rozhodnutím ve skutkově stejné věci (sp. zn. 5 As 233/2015). Namítli i podjatost soudců šestého senátu (odůvodněno rozhodnutím tohoto senátu ve věci sp. zn. 6 As 390/2017).

[2] O této námitce podjatosti měl rozhodnout čtvrtý senát v řízení vedeném pod sp. zn. Nao 204/2018. Stěžovatelé však dne 10. 9. 2018 namítli podjatost čtvrtého i třetího senátu. Svou námitku opět zdůvodnili postupem těchto senátů v jiných řízeních.

[3] Usnesením ze dne 26. 9. 2018, č. j. Nao 222/2018 - 49, soud rozhodl tak, že soudci čtvrtého senátu nejsou z projednání a rozhodnutí věci sp. zn. Nao 204/2018 vyloučeni. Usnesením ze dne 25. 10. 2018, č. j. Nao 204/2018 - 53, soud rozhodl, že z projednání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018 nejsou vyloučeni ani soudci pátého a šestého senátu.

[4] V souladu se 4. změnou rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu na rok 2018 ze dne 29. 8. 2018, účinnou od 1. 9. 2018, byla věc předána k projednání a rozhodnutí desátému senátu. O této skutečnosti byli účastníci řízení poučeni. Stěžovatelé opět využili svého práva namítat podjatost soudců desátého senátu (Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková), současně namítli též podjatost soudců devátého senátu, jehož členové v případě nepřítomnosti

zastupují členy desátého senátu. Námitku podjatosti zdůvodnili dřívějším rozhodováním ve skutkově stejných věcech (např. řízení vedená pod sp. zn. Nao 237/2016, Nao 6/2018, 5 As 233/2015, 9 As 246/2014, 9 As 102/2017, 10 As 117/2014, 10 As 226/2017).

[5] Soudci desátého a devátého senátu shodně ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že stěžovatele znají jen z úřední činnosti, nemají žádný poměr k věci nebo účastníkům řízení.

[6] Tato námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce dne 11. 12. 2018 přidělena k rozhodnutí prvním senátu.

II. Posouzení věci

[7] Námitka podjatosti není důvodná.

[8] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. *Důvodem ke vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Stěžovatelé neuvedli kromě dřívějšího rozhodování v jiných věcech žádné konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly pochybnost o nepodjatosti soudců desátého senátu. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření soudkyň a soudců k námitce podjatosti. Není tedy dán důvod pochybovat o podjatosti těchto soudců.

[9] Soud proto uzavřel, že soudkyně a soudci Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018.

[10] Na tomto závěru nic nemění ani stěžovateli citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu, Ústavního soudu či Evropského soudu pro lidská práva. Stěžovatelům již bylo v řadě jejich jiných věcí vysvětleno, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování v jiné věci, a také to, že jimi citovanou judikaturu nelze vztáhnout na jejich případ (viz např. usnesení ze dne 13. 1. 2016, č. j. Nao 237/2016 - 29, ze dne 9. 11. 2016, č. j. Nao 238/2016 - 78, ze dne 12. 4. 2017, č. j. Nao 151/2017-52, a další). Stěžovatelé tedy názor soudu na takto zdůvodněné námitky podjatosti velmi dobře znají.

[11] Opakované uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky vzbuzuje dojem, že stěžovatelé uplatňují svá procesní práva šikanózně, s cílem ztížit průběh soudního řízení, nikoliv za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv. Soud proto již nijak procesně nenaložil s námitkou podjatosti soudců prvního a druhého senátu uplatněnou v nynějším řízení a opětovně zdůvodněnou postupem soudců v jiných řízeních. Předložení této námitky podjatosti k postoupení dalšímu senátu soudu by nebylo vhodné ani správné, neboť je zjevné a očekávatelné, že by stěžovatelé námitku podjatosti uplatnili i v případě dalšího senátu, který by o ní rozhodoval. Ve výsledku by došlo k situaci, kdy by nezbyl žádný senát, který by mohl o námitce podjatosti rozhodovat. Jak již uvedl soud v usnesení ze dne 27. 8. 2013, č. j. Nao 41/2013 - 56, „[p]ři rozhodování o vyloučení soudce je třeba mít na paměti též zachování funkčnosti soudu, resp. zákaz *denegationis iustitiae*, z čehož plyne, že výklad a aplikace ustanovení o vyloučení soudců nemohou vyústit v situaci, kdy již nebudou žádní soudci, kteří by o věci mohli rozhodovat - proto na vyšších stupních soudní soustavy, kde jsou možnosti substituce vyloučeného soudce omezenější, je namístě zaujmout ke vylučování soudců přístup restriktivnější než na nižších stupních soudní soustavy, kde je řešení procesní situace v důsledku vyloučení soudců snazší, včetně možnosti přikázání věci jinému věcně příslušnému soudu.“

[12] S přihlédnutím ke shora uvedenému a též k zásadám rychlosti a hospodárnosti řízení proto již první senát tuto námitku podjatosti nepředložil předsedovi soudu k postoupení jinému senátu a namísto toho sám věcně o předložené věci rozhodl.

[13] Závěrem soud uvádí, že stěžovatelé vznesli i námitku podjatosti soudců devátého senátu, o nichž byli ve věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018 poučeni jako o soudcích zastupujících členy desátého senátu. K tomu lze jen uvést, že není úkolem soudu rozhodovat o všech hypotetických situacích a obsazeních soudu. Takový postup by ze strany soudu nebyl hospodárný (viz usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005-34).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu